

Легеза Євген Олександрович
доцент кафедри адміністративного
права, процесу та адміністративної
діяльності Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

ЗАРАХУВАННЯ ПЛАТИ ЗА НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ ДО БЮДЖЕТІВ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ЯК ОДИН ІЗ ЧИННИКІВ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

Згідно з проектом Закону про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо зарахування плати за надання адміністративних послуг до бюджетів об'єднаних територіальних громад № 1386-VIII від 31.05.2016 [1], відповідно до п. 36 ч. 1 ст. 64 Бюджетного кодексу України (далі – Кодекс) [2] плата за надання інших адміністративних послуг, що справляється за місцем надання послуг, належить до доходів загального фонду бюджетів міст республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення, міст Києва та Севастополя, районних бюджетів, бюджетів об'єднаних територіальних громад, що створюються згідно із законом та перспективним планом формування територій громад.

Пунктами 36¹, 36², 36³ статті 64 уточнено, що до таких бюджетів зараховується адміністративний збір за державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, адміністративний збір за проведення державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань та плата за скорочення термінів надання послуг у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень і державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, а також плата за надання інших платних послуг, пов'язаних з такою державною реєстрацією, що здійснюється виконавчими органами міських рад міст республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення, районними, районними у містах Києві та Севастополі державними адміністраціями.

Відсутність чіткого визначення напрямів зарахування зазначених платежів за перелічені адміністративні послуги, що надаються виконавчими органами сільських, селищних та міських (міст районного значен-

ня) рад об'єднаних територіальних громад, що створюються згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, зумовила блокування Казначейством України рахунків об'єднаних територіальних громад за вказаними надходженнями.

Таке блокування Державною казначейською службою України рахунків об'єднаних територіальних громад: паралізує роботу об'єднаних територіальних громад; унеможливує отримання адміністративних послуг населенням; призводить до невиправданих втрат бюджетів ОТГ; дискредитує децентралізаційну реформу; не дає змоги завершити процес формування ефективного місцевого самоврядування та територіальної організації влади.

Крім того, об'єднані територіальні громади витратили чималі кошти на створення центрів надання адміністративних послуг, які через дії Казначейства практично припинили свою роботу з надання адміністративних послуг населенню.

Численні листування органів місцевого самоврядування та їх асоціацій з органами Державної казначейської служби України, Міністерством фінансів не призводить до розблокування рахунків за надходженнями платежів за адміністративні послуги, відкритих для бюджетів об'єднаних територіальних громад.

Зазначені обставини вказують на необхідність уточнення окремих норм Бюджетного кодексу України в частині зарахування до бюджетів об'єднаних територіальних громад плати за адміністративні послуги, що здійснюється виконавчими органами сільських, селищних та міських (міст районного значення) рад об'єднаних територіальних громад, які створюються згідно із законом та перспективним планом формування територій громад.

У висновку Головного науково-експертного управління від 05.05.2016 зазначено що у законопроекті шляхом внесення змін до ст. 64 Бюджетного кодексу України пропонується уточнити порядок зарахування до доходів загального фонду бюджетів міст республіканського АР Крим та обласного значення, міст Києва та Севастополя, районних бюджетів, бюджетів об'єднаних територіальних громад, що створюються згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, адміністративного збору за державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, адміністративного збору за проведення державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, плати за скорочення термінів надання послуг у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень і державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб-

підприємців та громадських формувань, а також плати за надання інших платних послуг, пов'язаних із такою реєстрацією, що здійснюються не тільки виконавчими органами міських рад міст республіканського АР Крим та обласного значення, районними, районними у містах Києві та Севастополі державними адміністраціями, як це передбачено чинними положеннями Бюджетного кодексу України, а й виконавчими органами сільських, селищних та міських (міст районного значення) рад об'єднаних територіальних громад, що створюються згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, та зараховуються до місцевих бюджетів за місцем надання послуг.

У Пояснювальній записці до законопроекту зазначається, що «відсутність чіткого визначення напрямів зарахування зазначених платежів за перелічені вище адміністративні послуги, що надаються виконавчими органами сільських, селищних та міських (міст районного значення) рад об'єднаних територіальних громад, що створюються згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, зумовила блокування Казначейством України рахунків об'єднаних територіальних громад за вказаними надходженнями». Відповідно, прийняття пропозицій проекту «відновить надання адміністративних послуг населенню на територіях об'єднаних територіальних громад та забезпечить наповнення дохідної частини бюджетів об'єднаних територіальних громад».

Головне управління, вважаючи слушною аргументацію суб'єктів права законодавчої ініціативи на її користь та в цілому підтримуючи прийняття внесеного законопроекту за результатами розгляду у першому читанні за основу, одночасно звертає увагу на доцільність отримання відповідного експертного висновку Кабінету Міністрів України, на який, за змістом відповідних положень ст. 116 Конституції та ст. 42 Бюджетного кодексу, покладаються повноваження з розробки та забезпечення виконання затвердженого Верховною Радою Державного бюджету України.

Також, оскільки у законопроекті пропонуються зміни тільки до однієї статті Бюджетного кодексу України, то це має бути відображено у назві проекту закону, що розглядається [1].

Отже, на наш погляд, необхідно якнайшвидше прийняти проект Закону про внесення змін до Бюджетного кодексу щодо зарахування плати за надання адміністративних послуг до бюджетів об'єднаних територіальних громад № 1386-VIII від 31.05.2016 з метою протидії корупції в органах державної влади щодо плати за надання адміністративних послуг до бюджетів об'єднаних територіальних громад.

1. Проект Закону «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо зарахування плати за надання адміністративних послуг до бюджетів об'єднаних територіальних громад» № 1386-VIII від 31.05.2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=58681.

2. Бюджетний кодексу України від 08.07.2010 № 2456-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 50, № 50-51. – Ст. 572.

Лисейцева Вікторія Геннадіївна
викладач кафедри кримінального
права та кримінології Одеського
державного університету
внутрішніх справ

ВИКОРИСТАННЯ ПОТЕНЦІАЛУ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА УКРАЇНИ У ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЙНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ

На сучасному етапі розвитку економіки України одним із пріоритетних завдань усіх без винятку гілок влади є запобігання зловживанням службовим становищем посадовців різного рівня та протидія корупції. Серед останніх ініціатив державної влади є проведення громадських слухань, публічних обговорень, брифінгів, прес-конференцій, семінарів, круглих столів з метою обговорення корупційних питань, оскільки кожен розуміє, що це проблема не окремої людини, групи осіб або державного працівника, а проблема соціальна, яка потребує негайного вирішення.

Вирішенню різних аспектів проблем корупційної злочинності та вдосконаленню вітчизняного антикорупційного законодавства, зокрема кримінального, присвячено праці вчених у галузі кримінології та кримінального права: П.П. Андрушка, Л.В. Багрія-Шахматова, М.І. Бажанова, Ю.В. Бауліна, В.І. Борисова, В.О. Глушкова, В.В. Голіни, І.М. Даньшина, О.М. Джужи, О.О. Дудорова, С.В. Дрьомова, А.П. Закалюка, В.С. Зеленецького, О.Г. Кальмана, О.О. Кваші, О.М. Костенка, О.Г. Кулика, О.М. Литвинова, П.С. Матишевського, А.В. Савченка, О.Я. Светлова, Є.Д. Скулиша, В.В. Сташиса, І.К. Туркевича, Г.О. Усатого, М.І. Хавронюка, В.І. Шакуна, С.А. Шалгунової тощо.

Насамперед, громадянське суспільство – це політичний простір між особистістю та урядом, виражений через членство в неурядових організаціях (НУО), соціальних групах, асоціаціях та інших організаціях і ме-